

”مینی بچی - پارت پومی سک داتا باپ کی جنم پومی ہم، باپ ہین آکر

سپی بچون کو دک سین لبریت کرتی ہم“

پرشن :- سپ سین اونچی بڑی لنبی کھاٹی کؤنسی ہم، جو تہر بچون کی لیٹی کامن ہم؟
 اتر :- اس دراما کی آدمیہ انت کی کھاٹی بڑی لنبی اور اونچی ہم۔ اس کھاٹی کو
 منش نہین سمجھ سکتی۔ تہر بچون کی لیٹی یہ کھاٹی بہت کامن ہم۔ تہر جانتی ہو یہ
 دراما کؤسی ہو بہو رپیت ہوتا ہم، یہہ سیڑھی کؤسی قرتی رہتی ہم۔

گیت ۱ - اوم نمو ہوا یہ....

اوم شانتی . مینی مینی سکلیڈی بچون نین مہما کا گیت سنا۔ کسکی مہما؟ اونچی تی
 اونچی پگوان کی۔ جسکو پتہ پاون، دک ہرتا سک کرتا پی کھتی ہم۔ سک دینی والی کو
 یاد کیٹا جاتا ہم۔ بچی جانتی ہم سک دینی والا ایک ہین پرم پتا پرماتما ہم۔ سپی منش ماتر
 انکو ہین یاد کرتی ہم اور ڈرم والی پی کھتی ہم ک باپ آکر دک سین لبریت کر سک
 دیتی ہم۔ پرنٹو یہ نہین جانتی ک باپ سک دیتی ہم۔ قر دک کؤن اور کب دیتا ہم، یہہ پی
 تہر سمجھتی ہو۔ نئین دنیا سو قر پڑاٹی ہوتی ہم تو انکو دکڈام کھا جاتا ہم۔ کلہیگ کی
 انت کی باد قر ستیگ ضرور آئینگا۔ سرشتی تو ایک ہین ہم۔ منش اس سرشتی کی چکر کو
 بلکل ہین نہین جانتی۔ اس لیٹی بابا پوچتی ہم تمکو اؤسا بی سمجھ بنانی والا کؤن ہم؟ باپ
 تو کسکو دک نہین دیتی۔ باپ تو سدا سک دیتی ہم۔ تہر جانتی ہو سک دینی والی کا جنم
 آستان پی پارت ہر ہم تو دک دینی والی کا جنم آستان پی پارت ہر ہم۔ پارتواسی شو جینتی پل
 مناتی ہم پرنٹو سمجھتی کچ پی نہین ہم۔ وہہ ہم اونچی تی اونچی پگوان کی جینتی۔
 انکا نام ہم شو۔ یہہ کسکو پتا نہین پرتا ہم۔ راوڑ کو ورش ورش جلاتی رہتی ہم۔ پرنٹو وہہ
 کیا چیز ہم؟ کب سین آیا ہم؟ کیون جلاتی ہم؟ یہہ کچ پی نہین جانتی ہم۔ دراما کی
 پلٹن انوسار انھون کو یہہ پتا ہونا ہین نہین ہم۔ باپ سمجھاتی ہم ہرایک کا پارت الگ الگ
 ہم۔ منش کا پارت ہین گایا جاتا ہم۔ منش ہین سمجھدار ہم۔ جانور تو بی سمجھ ہم۔ اس
 سمیہ منش پی بی سمجھ بن پری ہم۔ یہہ جانتی ہین نہین ک دک ہرتا، سک کرتا پتہ پاون
 کؤن ہم؟ پتہ کؤسی بنی ہم اور پاون کؤسی بنینگی؟ پکارتی ہم پرنٹو ارت نہین جانتی۔
 اس سمیہ ہم ہین پگتی مارگ۔ شاستر پی سپ پگتی مارگ کی ہم۔ شاسترون ہر کوئی سدگتی
 کا گیان نہین ہم۔ کھتی پی ہم گیان، پگتی، وٹراب.... بس۔ اتنا ہڈی ہر آتا ہم۔ اسکا پی
 ارت نہین جانتی۔ گیان کا ساگر ایک ہین پرم پتا پرماتما ہم، ضرور انکو ہین گیان دینا ہم۔
 وہی سنگرو، سدگتی داتا ہم اس لیٹی انکو پکارتی ہم آکر درگتی سین بچاؤ۔ دواپر ہر
 پھلی ستوپردان پوجاری بنتی ہم قر پرنجنر لیتی اترتی آتی ہم۔ جو پی منش آتی ہم سیڑھی
 تو ضرور اترینگے ہین۔ پل ہڈ آد کا نام سیڑھی ہر نہین دیتا ہم۔ اگر انکو دکاؤ پی، تو پی
 انھین پی سیڑھی تو اترنی ہم نان۔ انکو ستورجو تمو ہر تو آنا ہین ہم۔ آپی سپ تموپردان ہم۔
 آب باپ سمجھاتی ہم یہہ شاستر سپ پگتی مارگ کی ہم، جسپر انیک پرکار کی کرم کاند

هٺ. گيان ديني والا ايڪ هين باپ هٺ. گيان ساگر هين آڪر سچا گيان سناتي هٺ. آڏا ڪلپ هٺ. دن، اُسپر پڳتي ڪي بات هين نهين. دن ۾ ڪي ڦوڪرين نهين کاتي، وهان تو سک هين سک هٺ. وه باپ ڪا ورثا تمڪو ڪلپ ڪي سنگر ۾ ملتا هٺ. يهه گيان باپ ان هين بچون ڪو ديتي هٺ، جنڪو ڪلپ پهلي ديئا ٿا اؤر ڪلپ ڪلپ ديتي هين رهينگي. اُنڪي ٻڌي ۾ هين بڻيندا ڪرچتا هين رچنا ڪا گيان دي رهي هٺ. چتر ڪتني بناتي هٺ. ڦر انهن ڪي ڪئلينڊرس پي بنينگي. نئين چيز ڪوئي نڪلتي هٺ تو وه ڦهلتي هٺ، اُپي ڀارت ۾ رچنا باپ آڪر رچنا اؤر رچنا ڪا گيان دي رهي هٺ. يهه پي ڦهليندا اؤر ٻاهر سڀ ڪي پاس جائيندا، ڦر وه ڪه نهين سڪينگي ڪ هر سورڳ ۾ ڪيون نهين جاتي. سيڪو پتا ۾ جائيندا. بنا بنيا ڊراما هٺ، اِس ڦر ڦر هين نهين سڪتا. دنيا ۾ تو اُنڪ مت هٺ. ڪوئي ڪهتي نيچر هٺ، ڪوئي ڪهتي آتما نرليپ هٺ.... پڇاڙي ۾ ايڪ باپ ڪا هين سُنينگي. سمجهينگي بروبر هر اس ڊراما ڪي اُڪتس پي هٺ. يهه ورائتي ڌرمون ڪا جهاڙ هٺ. سيڪي ٻڌي ڪا تالا ڪل جائيندا. اُپي تالا بند هٺ. تمهاري ڌرم ڪي بات الڪ هٺ. باقي ڊراما پلئن اَنوسار وي سورڳ ۾ آ نهين سڪتي. همارا ڌرم اِسٽاپڪ فلاڻي سميه ۾ آيا. ڪرائيسٽ ڪوئي سورڳ ۾ ٿوريئي آيا. يهه سڀ باتين اس جهاڙ سين هين ٻڌي ۾ آئينگي، سيڙهي سين نهين. جهاڙ بڙا اچا هٺ. سمجهينگي يهه بنا بنيا ناٿڪ هٺ. باقي يوگ ڪي بات تم سمجهتي هو. هر پاون بن باپ ڪو ياد ڪرين تو وڪرم وناش هو. جب يوگ يڪت هو جائينگي تب اُپنا پي پتا ۾ جائيندا. رچنا اؤر رچنا ڪي ناليچ آڱي چل ڪر سڀ سمجهينگي. اُپي نهين. ڊراما پي بڙا يڪتي سين بنا هوئا هٺ. لڙائي تو لڱي هين هٺ. اُپي تمهاري ٻڌي ۾ يهه ڊراما ڪا راز هٺ. اُڪر ڪوئي نيان آ جاتا هٺ تو شروع سين ليڪر سمجهانا پرتا هٺ. يهه بڙي لنبي ڪهاڻي هٺ. هٺ بهت اونچي، مگر تمهاري ليئي ڪامن هٺ. تم جانتِي هو يهه سيڙهي ڪا چڪر ڪئسي ڦرتا هٺ.

باپ ڪهتي هٺ ميني بچي، پڳتي مارڳ ۾ تم نين ڪتني تڪليفين لي هٺ. يهه پي ڊراما ۾ نونڌ هٺ. يهه سک دڪ ڪا ڪيل تمهاري اوپر بنا هوئا هٺ. تم بهت اونچ پي بنتي هو تو نيچ پي بنتي هو. باپ ڪهتي هٺ ميني بچي، مئن اس منش سرشتي ڪا بيج روپ هون. جهاڙ ڪا سارا ناليچ تو ضرور ميري پاس هين هونگا. بڙ ڪي جهاڙ ڪا مثال پي اُنڪي اوپر هين هٺ. سنيا سي لوگ پي مثال ديتي هٺ. پرنٽو اُنڪي ٻڌي ۾ ڪچ پي نهين هٺ. تم تو جانتِي هو ڪئسي آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم پرايلوپ هو جاتا هٺ. اُپي وه فائونڊيشن هٺ نهين. باقي سارا جهاڙ ڪرا هٺ. سڀي ڌرم هٺ، باقي ايڪ ڌرم نهين هٺ. بڙ ڪا جهاڙ پي ديڪو ڪئسي ڪڙا هٺ. ٿر هٺ نهين. ڦر پي جهاڙ سديو هرا پرا هٺ. دوسري جهاڙ فائونڊيشن بگر سوڪ جاتي هٺ ڪيونڪ ٿر بگر پاڻي ڪئسي ملي. پرنٽو وه بڙ ڪا جهاڙ سارا تازا ڪرا هٺ. يهه ونڊر هٺ نان. وئسي هين اس جهاڙ ۾ پي ديوي ديوتا ڌرم هٺ نهين. اُپني ڪو سمجهتي هين نهين هٺ، ديوتا ڌرم ڪي بدلي هندو ڪه ديئا هٺ. جب سين راوڻ راجيه شروع هوئا هٺ تو ديوي ديوتا ڪهلاني لائق نهين رهي هٺ. تو نام بدل هندو رک ديئا هٺ. ديوتائون ڪي صرف جڙ چتر نشاني جاڪر رهي هٺ، جس سين سمجهتي هٺ سورڳ ۾ انهن ڪا راجيه ٿا. پرنٽو وه سورڳ ڪب ٿا، يهه ڪوئي جانتِي هين نهين، ستيگ ڪي آيو بهت لنبي چوڙي ڪر دي هٺ. جو پاسٽ هو گيا هٺ وه ڦر اُپني سميه ۾ هين رپيت هونگا. وهي فيچرس اُپي ٿوريئي هو سڪتي هٺ. وه ڦر سورڳ ۾ هين هونگي. يهه گيان تم هين سمجهتي

هو. باقي وه سڀ ڀڳتي ڪرتي پنت بنتي رهندي هئ. پاڻ دنيا ٿي. تمڪو باپ بئٽ سمجھاتي هئ. ڪهتي پي هئ آپ ڄاڻي ڄاڻهار هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن ڪوئي ايڪ ايڪ ڪي دل ڪو ٿوريئي بئٽ ڄاڻوڻا. ڪوئي ڪهتي هئ بابا آپ تو سڀ ڪڇ ڄاڻي هو. هر وڪار ۾ ڄاڻي هئ. آپ سڀ ڄاڻي هونگي. باپ ڪهتي هئ مٿن سارا ڏن بئٽ يهه ڄاڻنا هون ڪيا؟ مٿن تو آيا هون پنتون ڪو پاڻ بناني.

تم ڄاڻي هو هر بابا سين سک ڪا ورثا لي رهي هئ. باقي سڀ واپس مڪتي ڌام ۾ چلي ڄاڻينگي. ڪئسي ڄاڻينگي؟ اسر تمھارا ڪيا ڄاتا هئ. باپ هيٺ آڪر مڪتي جيون مڪتي ۾ لي ڄاڻي هئ. حساب ڪتاب چڪتو ڪر سڀڪو ڄاڻا هئ. تمڪو ستوپرڌان بننا هئ. تم دوسري ڪي بات ۾ ڪيون ڄاڻي هو؟ تموپرڌان سين ستوپرڌان بناني والا ايڪ هيٺ باپ هئ. ڀڳتي مارگ ۾ گيان ڪي رتي نهين هو سڪتي. ڪهتي هئ گيان اوڙ ڀڳتي. پوڄو گيان ڪتنا سميه اوڙ ڀڳتي ڪتنا سميه چلتي هئ؟ تو ڪڇ پي بناءِ نهين سڪتي. ڀڳتي الڳ چيز هئ. باپ خد هيٺ سمجھاتي هئ ڪ مٿن ڪئسي آتا هون، ڪس ۾ پرويش ڪرتا هون. منڻ ڀڳتي مارگ ۾ ڦسي هوئي هوني ڪي ڪارڻ مجھي مشڪل هيٺ پهچانتي هئ. اس ليئي تم شو شڪر ڪي چتر ۾ سمجھاتي هو. وه دونو ڪو ايڪ ڪر ديتي هئ. وه سوڪير وطن واسي، وه پرمدام ڪي واسي، دونو ڪي آستان الڳ الڳ هئ. ڦر ايڪ نام ڪئسي رک سڪتي! وه نراڪاري، وه آڪاري. ائسي ٿوريئي ڪهينگي، شڪر ۾ شو ڪا پرويش هئ. جو تم شو شڪر ڪه ديتي هو. باپ سمجھاتي هئ مٿن تو اس برهما ۾ پرويش ڪرتا هون. تمڪو يهه ڪس نين بتايا ڪ شو شڪر ايڪ هئ؟ شڪر ڪو تو ڪي ڪوئي گاڏ فادر نهين ڪهتي. اُنڪو تو گلي ۾ سانپ ڊال شڪل هيٺ ڪئسي بناءِ دي هئ. ڦر بئٽل ۾ سواري ڊڪاتي هئ. شڪر ڪو ڀڳوان تو بلڪل هيٺ نهين مانينگي. شڪر ڪا تو ڪوئي جئسي ڀارت هيٺ نهين هئ. باپ ڪا تو ڀارت هئ. ڀڳتي ۾ سڀڪي منوڪامنا پورڻ ڪرتي هئ. شڪر ڪي ليئي تو صرف ڪهتي هئ اُنڪ کولي تو وناش هو گيا. باقي سوڪير وطن ۾ ڪوئي بئٽل، سڙپ آڏ ٿوريئي هوتي هئ. وه تو پندائش يهان ڪي هئ. ڪتني پتر ٻڌي بن گئي هئ. يهه پي سمجھتي نهين ڪ هر پنت هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن ان ساڌوئون ڪا پي اُڌار ڪرني آيا هون. ساڌنا ڪي ڄاڻي هئ ڪڇ پراپتي ڪي ليئي. تو ساڌو لوگ ڦر اپني ڪو شو واپس ڀڳوان ڪئسي ڪهلاءِ سڪتي هئ. شو ڪو تو ساڌنا ڪرني ڪي ڌرڪار هيٺ نهين هئ. انھون ڪا تو نام هيٺ هئ سنياسي. ڀڳوان ڪو ڪي سنياس ڪرنا پرتا هئ ڪيا؟ سنياس ڌارڻ ڪرني والي ڪو گيرو وستر ڌارڻ ڪرني پرتي هئ. ڀڳوان ڪو پي يهه ويس ڌارڻ ڪرنا پرتا هئ ڪيا؟ وه تو هئ هيٺ پنت پاڻ. ڪهتي هئ مٿن ان ويس ڌاريون ڪا پي اُڌار ڪرتا هون. ڊراما اَنوسار هرايڪ اپنا اپنا ڀارت بڄاڻي هئ. ڀڳتي مارگ ۾ منڻ جو ڪڇ ڪرتي هئ، سمجھتي نهين هئ. شاسترون سين ڪسڪي سدگتي نهين هوتي. سدگتي هوتي هئ ايڪ ست باپ سين. ڊراما اَنوسار يهه شاستر پي ضروري هئ. گيتا ۾ ڪيا ڪيا لڪا هوڻا هئ. گيتا ڪس نين سَنائي، وه پي ڪوئي ڄاڻي نهين هئ. تمڪو مکيه زور دينا هئ گيتا ۾. گيتا هيٺ سر و شاستر مئي شرومڻي هئ. اُپي يهه ڌرم شاستر ڪس نين اوڙ ڪب رچا اوڙ اس سين ڪيا هوڻا؟ ڪوئي ڄاڻي نهين. گيتا ۾ جو ڪڇ لکتي آئي هو، وه ڦر رپيت هونگا. هر اُنڪو اڇا و اُڇا ڪڇ نهين ڪهتي هئ. پرنٽو سمجھتي هئ يهه ڀڳتي مارگ ڪي سامگري هئ، جس سين منڻ

اُترتي جاتي هئ. 84 جنم پوري ليتي ليتي اُترتي ڪلا ۾ تو آنا هين هئ. جب سڀ اپنا اپنا ڀارت بڃائي آ جاتي هئ تب اُنت ۾ باپ آتي هئ سڀڪو لي جاني. اِس ليئي اُنڪو ڪها جاتا هئ پنت پاڻ، سرو ڪا سدگتي ڏاتا. وه جب آتي هئ تب هين آڪر رچتا اؤر رچنا ڪي آڌ مڌيه اُنت ڪا گيان سُناتي هئ. اَب باپ بڻ پڙهائي هئ، يهه پي مايا گهري گهري ڀلاءِ ڏيتي هئ. نهين تو ڀڳوان همڪو پڙهائ ڪر وشو ڪا مالڪ بناتي هئ تو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. ستيگ ۾ يهه گيان نهين هونگا. ڦر ڀڳتي مارگ ۾ وهي ڀڳتي ڪي شاستر هونگي. 2500 ورش يهه ڀارت بڃانا هين هئ. يهه چڪر ڪا گيان تمهاري ٻڌي ۾ هئ. وو لوگ تو نه پنت پاڻ ڪو جانتِي، نه پاڻ سين پنت ڪو بناتي يهه جانتِي هئ. صرف ڪلوني بناء ڪر ڪيلتي رهتي هئ، سمجھتي ڪچ پي نهين. تمڪو ڪهينگي ته پي ڀارتواسي هو، ته ڦر ڪئسي ڪهتي هو ڪ صرف ڀارتواسي ڪچ نهين سمجھتي، بي سمجھ هئ. ته بولو يهه بيحد ڪا باپ ڪهتي هئ، وهي ناليچ دي رهي هئ. هر اُن دواران سمجھدار بني هئ. پردرشي ۾ بهت لوگ آتي هئ، ڪهتي هئ يهه گيان بهت اچا هئ. ٻاهر گئي خلاص. ڪيونڪ وه سڀ هئ راوڻ ڪي مريد. ته اَب بني هو رام ڪي مريد. ته بچون ڪي ٻڌي ۾ هئ ڪ همڪو رچتا باپ سمجھاءِ رهي هئ. پنت سين پاڻ بناء رهي هئ. باپ همارا ڪلياڻ ڪرتي هئ. همڪو ڦر اؤرون ڪا ڪلياڻ ڪرنا هئ. جتنا بهتون ڪا ڪلياڻ ڪرينگي تو اونچ پڌ پائينگي. يهه هئ روحاني شيوا. روحون ڪو هين سمجھانا هوتا هئ. سمجھتي پي روح هئ. آڌا ڪلپ ته ديهه ايماني بنتي هو. ديهي ايماني بنني سين آڌا ڪلپ سڪ، ديهه ايماني بنني سين آڌا ڪلپ ڊڪ. ڪتنا فرق هئ. ته جب وشو ڪي مالڪ ٿي تو ڪوئي ڌرم نهين ٿا. اُپي ڪتني منش هئ. اُپي ته هو سنگم پر. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار :-

(1) ياد ڪي ٻل سين سڀ حساب ڪتاب چڪتو ڪر ستوپرڌان بن واپس گهر چلنا هئ. دوسري ڪسي پي باتون ۾ نهين جانا هئ.

(2) ڀڳوان همڪو پڙهائ ڪر وشو ڪا مالڪ بناتي هئ، اِسي خوشي ۾ رهنا هئ. روحاني شيوا ڪرني هئ.

وردان - پوئرتا ڪي آڌار پر سڪ شانتِي ڪا اُنيو ڪرني والي نمبرون اڌڪاري پو

جو بچي ”پوئرتا“ ڪي ڀرتگيا ڪو سڌا سمرتِي ۾ رکتِي هئ، اُنهين سڪ شانتِي ڪي اُنيوتي ستهه هوتي هئ. پوئرتا ڪا اڌڪار لينِي ۾ نمبرون رهنا اُرتات سرو پراپتيون ۾ نمبرون بننا. اِس ليئي پوئرتا ڪي فائونڊيشن ڪو ڪي ڪمزور نهين ڪرنا، تب هين لاسٽ سو فاسٽ جائينگي. اِسي ڌرم ۾ سڌا اسٽت رهنا، ڪچ پي هو جائِي چاهي ويڪتي، چاهي پرڪرتي، چاهي پرستتي ڪتنا پي هلائي، ليڪن ڌرت ڀريئي ڌرم نه چوريئي.

سلوگن - وئرت سين اِنوسينٽ بنو تو سچي سچي سينٽ بن جائينگي.